

DEBRECZENI HIRLAP

Előfizetési árak:

Külföldön:		Vidéken:	
Egész évre	12 korona	Egész évre	20 korona
Fél évre	6 "	Félévre	10 "
Negyed évre	3 "	Negyed évre	5 "
Egy hónapra	1 "	Egy hónapra	2 "

A szerkesztésért felelős
Kutas Imre
kiadó a lap tulajdonosa

Szerkesztőség Piacz-utca 79. sz. Gáll-ház (emelet)
Kiadóhivatal Piacz-utca 79. sz. Gáll-ház (földszint)
Hirdetések a legmérsékeltebb árszámítás mellett vétettek fel

Kik a magyar ipar ellenségei ?

— okt. 25.

Annyit hallottam már e szálló igévé lett mondatot, hogy pártoljuk a hazai ipart, annyit láttam bevésve, ráfestve, ráírva a különböző ipari cikkekre elkezdve a gyufás dobozon egészen a legdrágább, százakat érő butordarabokig, épület felszerelésekig. Mindenféle hazai hirdetés, reklám e jelisével kezdődik és végződik.

Vajjon, kérdem, kik megteremtették e jeliséget, ti az ország urai osztálya, előkelőbb része, pártoljátok-e tényleg a hazai ipart? — Mindjárt meglátjuk!

Pártoljuk a hazai ipart!
Ugyan kinek szól ez. kinek dörög füleibe hangos fehérvásként?

Óh hazám előkelői, talán a néphez, mely a földre hullott verejték cseppjeiből fellakadó áldásból él, tengődik napról napra!

Annak a népnek, melynek összes bevásárlandó ipari cikkei egy eke, ásó, kapa, szekér, a ruházat, egy pár butor-darab, petroleum és a gyuta? Annak a népnek sohasem szólhat, mert hiszen az a nép az itt felsorolt ipari cikkekkel sohasem hozatta sem Bécsből, sem Párisból, még csak Budapestről sem. Ezeket a cikkekét majdnem az anyaföld és két kezének munkája adta számára! Hiszen, ha a legértékesebb

szerszámát az ekét vesszük, a legfényesebben igazolva van ezen állításom, mert míg hazánkban az u. n. vaseke gyár nem működött sohasem hozatott külföldről vasekét, hanem saját kezével faragott fadarabbal hasogatta a földet s hullatta abba napokon át kinos, nehéz munkájának verejték cseppeit!

Nem, a föld népéhez ezen felhívás sohasem szólhatott és szólhat!

Hát talán ti hozzátok szól ez hazám iparosai kézművesei? Ti voltátok a ti édes hazátok boldogulásának sirásói, ti voltátok azok, kik magatoknak javáról el feledkezve, magatokat nyomorba juttatva idegen államok javát, felvirágozását munkálnátok, elfelejtve azt, hogy „A nagy világon e kívül, ninesen számokra hely, áldjon vagy verjen sors keze, itt éljed, halnod kell”!

Óh mintha hallanám itt egy szegény ségben színlődő iparos sóhajtásait, keserű panaszait! Óh Uram, mi mindig jó hazafiak voltunk, vagyunk és leszünk! Azért nem boldogulunk, azért kell sokszor a legnagyobb nélkülözésekkel küzdenünk, mert magyarok vagyunk, mert a hazai ipart pártoljuk!

Nézd csak a mi szegénységünk mellett, miként örvendez széles e hazában nagy gazdaságának anyi-anyi üzlet, kereskedés, iparvállalat, csak az legyen firmája, felirata, bécsi divat üzlet, párisi divatüzlet, karlsbadi cipőraktár, brüsszeli csipkeraktár stb. stb.

Hiszen mi mindezeket nem vesszük, nem viseljük s így nem is vagyunk ellenségei a hazai iparnak, sőt mi csupán hazai iparcikkekkel fogyasztottunk s fogyasztunk ezután is! Óh hátakkor tinéktek sem szólhat ezen hazafis felhívás!

Nem, a kisiparos osztálynak sem szólhat soha ezen felhívás! Ók jó hazafiak, tiszteljük is őket, mert megérdemlik.

Kihez szól hát e felhívás, talán ti hozzátok, ti az ország nagyjai, előkelői, uraihoz? Igen ti hozzátok, ti teremtettétek ezt a magatok számára! Jól tettétek, szükségetek van reá, hogy kísérjen titeket, ha bármit is kezetekbe vesztek amitek van! Vagy ha vásárolni akartok folyton csengjen fületekbe.

Hiszen ti vásároltok a legtöbbet, hiszen ti adtok milliókat ipari cikkekre, hiszen ti rajtatok öltözetet nem lehet látni, mely magyar kéz munkája legyen teljesen, hiszen a ti lakásaitok van telve sok pénzben vásárolt külföldi czifraságokkal, hiszen ti mulatoztok külföldi városokban, hiszen néktek tetszik legjobban a mi külföldi ami idegen, hiszen ti mondjátok illet nem tud előállítani Magyarország, pedig tudna csak pártolnátok, hiszen . . . de hát miért soroljak többet elő?

Igen, nagy jó uraimék, igen hazám urai osztálya még egyszer mondom teljes meggyőződésből, néktek szól ez a felhívás!

Tárcza.

ŐSZI DAL.

Látod-e, galambom,
Hogy hervad a róza!
Vándorol a fecske,
Hulladoz a rózsza.

Szerelmünk nem száll el
Fecskével, gólyával;
Nem hull le, nem hull le
A hulló rózsával.

Pósa Lajos.

Előítélet és emberszeretet.

Irta: Romanov Konstantin nagyherceg.*)

Egy királyfi elhatározta egyszer, hogy megházasodik. Csakhogy az elhatározástól a tettig igen nagy az út; nagy bizony! Azt kérdezték, hogy miért? — Talán nem volt választottja? — Dehogy nem volt! — Nos hát akkor? . . .

— Hát egy királyfinál ez nem elég! — Nem elég? — Bizony nem! Mert fontos kérdés, hogy a választottját politikai okok nem választják-e el tőle? Hogy egyenlő rangu-e vele? S még több efféle akadály

*) Konstantin nagyherceg a császár nagybátyja, régóta foglalkozik irodalommal, és sok szép apróságot írt már. Az Előítélet és emberszeretet a legújabbban megjelent könyvéből való és nyilván Ferencz Ferdinánd nagyhercegre vonatkozik.

lehet annak, hogy szíve szándéka szerint cselekedhessék a királyfi.

Ti ezen csodálkoztok, tudom. Bizony nem is könnyű ennek a titkát észszel fölérni.

Nos, ez a királyfi a parkjában sétálva azon szokott tündönni, hogy hogyan vegye el azt a leányt, a kit szeret? Mert az a leány nem volt királyleány, csak grófkisasszony.

Amint így tündönik, tépelődik: eléje kerül egyszer egy roppantul kivasalt képű ember. Gyanakodóan nézett végig a királyfin s csak akkor köszöntötte, mikor látta, hogy nem közönséges emberfia. Akkor aztán leült egy padra és így szólt:

— Fiatalkor, én tépelődik valamin. Mondja el, mi foglalkoztatja elméjét?

A királyfi őszintén elmondta az idegennek a baját.

— Verje ki a fejéből ezt a gondolatot, — szólt ez ijedten.

— Miért? — kérdezte a királyfi.

— Miért? Mert szándéka szégyent és gyászt hozna az országra.

Hogyan is juthatott ilyesmi az eszébe. Egy királyfi, több ország leendő ura és egy grófkisasszony! Nem, nem, erről szó sem lehet!

— De az Istenért! Hiszen ő szép, jólelkű, okos, istenfélő és — szeret is!

— És hogyha még olyan szép, jó, okos és istenfélő is, és hogy ha ugy szeret is, hogy jobban már nem lehet, mégsem — királylány és nem lehet a felesége! Ilyen gondolat! Rangon alul nősnüni!

Az idegen izgatottan hadonászott, a királyfi pedig bánatosan hajtotta le a fejét.

Egyszer csak közeli léptek zaja hallatszik és nemsokára ott terem előttük egy jóképű férfi. Egyenest a királyfi felé tart és megkérdi tőle, hogy mi a bánata? A királyfi elmondja neki is.

— Hallott már ilyen vakmerőséget? Ilyen szentségtörést? — kérdezte az előbbi idegen főlháborodva.

— Nos, szólt az újabb jövevény, én sem vakmerőséget, sem szentségtörést nem látok a dologban.

— Hogyan? szörnyülködött az előbbi.

— Ön tehát lehetségesnek tartja ezt a házasságot?

— Sőt kívánatosnak és boldognak is. Elvégre is egyik jó ember miért volna több a másik jó embernél?

Az idegen föluggrott.

— Hah! Ez forradalom! On a fejével játszik, ha így beszél!

A királyfi nagy érdeklődéssel halgatta a vitát.

— A fejemmel? Nos, hát árujon el!

Azután a királyfihoz fordulva így szólt:

— Fenség, ne hallgason erre a gonosz tanácsadóra, ki fölébe helyezi a formáságokat az ember becsének. A jósnak nem az a föladata, hogy elválassza, hanem hogy közelebb hozza egymáshoz az embereket.

Királyfi, győzzön le minden akadályt és vegye el azt, akit szeret!

A királyfi ingadozott és bánatosan szólt:

— Mindakettőtök mondott valami igazat!

Nagy urak, kis urak, árák ti teremtetek magatoknak egy felhívást, s ha azt akarjátok, hogy viruljon ez oly sokat szenvedett Magyarország, akkor engedelmessé jettek annak és mindig és mindig első sorban ti „Pártoljátok a hazai ipart!”

Ny. L.

— A trónörökös házassága. A függetlenségi párt Ugron-csoportja elnöke, Bartha Miklós lakásán értekezletet tartott, melyen a távollevő Várossy Gyula kivételével a párt valamennyi tagja részt vett. Az értekezleten a trónörökös házasságának becikelyezésére vonatkozó törvényjavaslaton tanácskoztak. Több, mint két órán át folyt a vitaközvetés, mely felölelte mindazokat a szempontokat, melyek a magyar közjog szempontjából döntők. Végleges határozatot azonban a párt nem hozott, hanem a tanácskozást csütörtökön ugyancsak Bartha Miklós lakásán folytatják.

Az országgyűlési beszédek.

Az a hír, hogy a hivatalos lap ezúttal külön melléklet gyanánt szövegszerűen fogja közölni a képviselőházi beszédeket, legalább is korai.

Széll Kálmán miniszterelnök, mint belügyminiszter, a midőn a pénzügyi bizottság a belügyi tárca költségvetését tárgyalta, tett ugyan olyan nyilatkozatot, Komjáthy Béla felszólalására, hogy az eszme kivétel lehetetlennek nem tartja, de ez eszme megvalósítása még sem olyan, hogy az egy pár óra alatt meg volna állapítva.

Ez első sorban pénzkérdés, mert a képviselőházi beszédek teljes szövegének lenyomatása nem csak a hivatalos lap kiállításának költségeit szöktetné föl tetemesen, de természetesen megdrágítaná a »Budapesti Közlöny« előfizetési árát is, a mi mégis meggondolandó.

A kérdést tehát olyan formában kellene vagy lehetne megoldani, hogy a kik — vagy kisebb községek — nem kívánják erre a képviselőházi mellékletre is előfizetni, azok arra ne legyenek kényszeríthetők.

Ha tehát sikerül valami olyan megoldást találni, hogy kétféle előfizetést fogadhasson el a hivatalos lap, — külön is a

zat, s én jobb szeretném, ha nem kerültek volna utamba, mert iné most nem tudom, kire hallgasak.

— Nos, szólj újabb jövevény, döntsünk tehát, hogy melyikünkre hallgass, Megvívok ellenfelemmel, s aki győz, annak a szavát fogadd meg.

— Helyes mondta a királyfi.

Az ellenfelek kihúzták kardjukat és leeresztették a földre.

— Mielőtt hozzáfognátok, szólj a királyfi mondjátok meg, mi a nevetek? Ha elestek, tudjam, hogy kiké vagytok?

— Az én nevem a mellemre van írva, — mondta agyüldöködő idegen.

— Az enyém az arcomra.

A királyfi azután vezényelt:

— Rajta!

A lovagok összecsaptak. Hosszas tusakodás után az újabb jött idegennek sikerült az előbbi legyőzni. A király odament hozzá, kigombolta a mellén a ruhát és nagy csodálkozva a következő nevet olvasta le róla: Előítélet.

— Es te ki vagy? — kérdezte a győztestől.

— Én az Emberszeretet vagyok!

A királyfi aztán elvette a grófkisaszszonyt és igen boldogan élnek.

főlap és együtt a melléklettel — és ha mutatkozik arra némi remény, hogy az így származó tetemes tulkiadás az előfizetésben meglegeli fedezetét, legalább részben: akkor lesz ideje annak, hogy a belügyminiszter ezt a változtatást életbe léptesse.

Nem lehetetlen azonban, hogy az országgyűlési beszédeket maga a törvényhozás fogja külön kiadványban a közönség rendelkezésére bocsájtani.

Külföld.

Eltűnt család. A salzburgi rendőrség tudatta a főkapitánysággal, hogy Holzmeier Teréz, született Oberascher, egy ottani szitagyáros felesége, Teréz nevű 12 éves és Ferencz nevű 8 éves gyermekeivel eltűnt, s azóta nyomuk veszett. Az asszony 32 éves, középnyagas, barna szemű, haja, arca kerekded. Valószínűleg Oberascher, Millinger, Lechner vagy Morill név alatt tartózkodik valahol. A rendőrség megtette a szükséges intézkedéseket.

Vegre! Bizonyos büszkeséggel és jóleső örömmel tölt el bennünket az a new-yorki telegramm, mely azt jelenti, hogy az ottani First National Bank pénztárosa 700.000 dollárt sikkasztott és megszökött. A derék gentlemant Alvordnak hívják és sikkasztásának összegét a bank tartalékalaipjaiból fődözte. A pénztáros, mondja folytatónak a távirat, megszökött, de vajjon hová? A magyar sikkasztók mindig Amerikába szökönek, csak nem jött Alvord ur revanchekeppen Európába? Ha igen, annál jobb. Annyi pénzünket sikkasztották már át az új világba, hogy valóban ideje, hogy egy csomó amerikai dollár most hozzánk vándoroljon.

Elevenen elégették.

Alabama államban megint legkegyetlenebb alakjában, az eleven való elégetésben jelentkezett a népitélet Winfield nevű néger egy délután belépett Electric város határában egy házba, melyben a Harrington család lakik s azt mondta az asszonynak, hogy férje küldte 20 centért.

A nő azt felelte, hogy nincs aprópénze. A néger távozott, de most már tudván, hogy a nő egyedül van a házban, tíz perc múlva visszatért és merényletet kísérelt meg az asszony ellen.

Ennek kiáltásaira odasielt egy más néger, de az embert nem tudta meggátolni a menekülésben.

Mikor a merényleti kísérletnek híre terjedt, összegyűlt az egész vidék fehér lakossága és véredek segítségével hajtóvadászatot rendezett a néger ellen. A véredek ki is kutatták: a néger ott ült részketve egy fatetőn.

Harringtonné határozottan fölismerte benne támadóját, ki fölött nyomban bíróságot tartott a tömeg. Némelyek egyszerűen föl akarták akasztani, de a többség tüzhálalt kívánt s a többség győzött.

A négert, ki bevallotta bűnös szándékát, egy fához kötötték s rózsát hintettek körébe.

Harrington, a megbántott asszony férje, gyújtotta meg a meglyát. A néger keservesen ordított a fájdalomtól s kegyelemért rimázkodott, de a feldühödött tömeg nem ismert kegyelmet és nyugodtan nézte, mint válik hamuvá a néger teste.

— Egy órán át tartott a szörnyű jelenet.

— South Carolina államban, Rowesvil-lenban szintén pórul járt egy néger, de itt nem került halálra sor. Egy fiatal néger már tavaly meg akartak lincselni egy ifjú nő megsértése miatt, de akkorában korbácsütéssel szabadult. A héten megint merényletet követett el egy leány ellen.

A feldühödött tömeg megint elállt a tervezett lincseléstől, de — levágták késsel a négernek mindkét fülét.

Belföld.

A király elutazása. A király elutazott Gödöllőről. Mint értesülünk, Bécsből egyenesen leányához: Mária Valéria főhercegnőhöz utazik, a ki örvendetes családi eseménynek néz elébe. Jelenlegi tartózkodása alatt ugyanis sokat dolgozott s jobbra a novemberi előléptetések vették igénybe idejét. Ilyképp a vadászatokon is ritkán vett részt. Kétszer-háromszor cserkészett s ugyan annyiszor volt jelen a hajtóvadászatokon.

A Krivány pör tárgyalása. Krivány sikkasztási ügyében a végtárgyalást előreláthatólag november havában tartja meg az aradi törvényszék Földes bíró elnöklésével. Hír szerint Krivány szenzációs leleplezésekre készül.

A bérkocsis bosszúja.

— Párisi történet —

Cubertin Kamill bérkocsis volt Párisban. Naphosszat hajtotta lovait Páris utcáin, napi munkája után pedig hazatért fiatal csinos feleségéhez, kivel csak nemrégiben kelt egybe.

A boldogság azonban nem sokáig tartott.

Névtelen levélben figyelmeztették a bérkocsist, hogy mialatt szélben és esőben kocsizik, felesége megcsalja őt egy nálánál delibb, fiatal szerszámtisztó-legénnyel.

A levél tartalma igaznak bizonyult.

A megcsalt férj ereiben egy pillanatra felforrta a vér; megívott egy pohár abszintet, azután elment a napi dolgára.

Estefelé felkereste a csábitót, megívott vele egy pohár pálinkát, azután udvariasan felajánlotta neki kocsiját a hazatérésre.

A legény elfogadta a meghívást, a kocsis lovai közé vágott ostorával s szédületes gyorsasággal vágatott végig az utcákon, amíg ki nem ért a város határára elterülő mezőségekre.

A szerszámtisztogató-legény meglepetve szállt ki a kocsiból. Abban a pillanatban azonban eszméletlenül terült el a földön, olyan erővel sujtotta őt föbe a kocsis ostora ólmos nyelével. Azután megfordította kocsiját, az eszméletlen testen átgázolt s egyenesen a rendőrségre hajtatótt, a hol saját maga tett jelentést tettéről. Ime a »paraszt becsület« párisi köntösben.

Vidék.

Meggyilkolt csipkeárus. Megrendítő gyilkosság történt ma Silingyán. Mihucz János ottani lakos házába egy szegény tót csipkeárus köszöntött be. Kínálgatta czifra portékáit, a melyek különösen Mihucz feleségének nagyon tetszettek. Rettenetes terv fogamzott meg a nagyon is összeillő férj és feleség agyában, s rögtön a kivitelhez láttak.

Leitatták a mit sem sejtő csipkeárust, s mikor az már nem tudott védekezni, — megölték, a holttestet pedig elásták. A kegyetlen gyilkosokat letartóztatták.

A világhíró Szudy. Somoskeőy óta Szudy Gyula a legfurfangosabb magyar szélhámos. A törvényszék csalásért nemrégiben elítélte, de egyelőre szabadlábon hagyta. Szudy ezenközben Párisba szökött és megcsalt ott egy csomó gyárost és kereskedőt. A szerzett pénzen Németországba ment s ott igyekezett boldogulni. De Münchenben elfogták s a kiadatási eljárás lebonyolítása után a magyar bíróságnak adták át. Szudy most a budapesti gyűjtőfogházban várja sorsát.

Egyről-másról.

Hol a beoltási bizonylat?

— Figyelmeztetés a fővárosba utazóknak. —

Egy szép és kedves énekművész nő érkezett e napokban a vidékről Budapestre, hogy vendégszerepeljen.

A dérék uri család, melyhez szállott, a vendégeiről is jelentést tesz a bejelentő hivatalnak.

A bejelentést követő reggelen a vendégművész nőhöz hivatalos kérdést intézett már az V. ker. előljáróság, hogy: be van-e oltva?

— A művész nő rövid uton csak ennyit felelt: be.

Rövid idő múlva más hírnök jött s pihegve szólt, azaz hozott egy újabb hivatalos irást, melyben az előljáróság úgy okoskodik, hogy azt mindenki mondhatja, de a kit megkérdezzék felőle, az tartozik be is bizonyítani.

A művész nő, hogy békén hagyják, már hajlandó lett volna az előljárósági hírnöknek a karján levő oltási sebhelyes-két is megmutatni, de az a rideg férfitu kijelentette, hogy ő a bizonyíték elfogadására nem illetékes.

— Hát ki illetékes?

— Az V. kerületi oltási bizottság.

— Mihelyt az ide jön, meggyőződhetik a maga szemével, — mondá a művész nő és maradt nyugodtan, azaz kellemes sopránján folytatta énekgyakorlatokat.

Az illetékes bizottság azonban nem jött el helyszíni szemlére, hanem küldött a művész nőnek mihamar egy szigorú idézést, melyben, különbeni rendőri elővezetetés terhe mellett, meghagyja neki, hogy nemcsak oltási sebhelyével, hanem oltási bizonyítványával is felszerelve, előtte ekkor meg ekkor jelentkezzenek.

Ez időben a művész nőnek épen próbája volt, de meg egy énekesnő nem is szokta magával hordani az oltási bizonyítványát.

Sőt éppen ez a művész nő véletlenül nem is emlékezett rá, hogy hol és ki oltotta őt be csecsemő korában. Miként tegyen hát eleget a szigorú hatósági idézésnek?

Budapest legszivesebb emberéhez fordult e bajában, hogy az járja ki részére az oltási kegyelmet s tudja meg: mi történhetik vele, ha az oltás igazolását elmulasztja?

A legszivesebb ember nyakig eljárta a lábát a komolynál komolyabb hatóságoknál, mignem szerencsésen kivívott egy kis halasztást, ha nem is teljes kegyelmet.

E szerint: az V. kerületi oltási bizottság megengedi, hogy a művész nő oltási bi-

zonyítvány, sőt akár oltás nélkül is november 3-ig Budapesten időzzön s mint színi vendég föllépjön.

De legkésőbb november 3-án meg kell jelennie oltási bizonyítványával, vagy a nélkül a bizottság előtt. S ha a nélkül jelen meg: ott stande pede be fog oltatni, ellenkező esetben karhatalommal is. De hátha közben a művész nő Budapestről eltávozik?

— Akkor nem tudni, mi fog történni, de nem is jó erre gondolni, mert ez valami igen borzasztó lehet. Mindebből az következik, hogy senki Budapesten a vendégét be ne jelentse, ha csak annak oltási kellemetlenségeket okozni nem akar vagy vigye magával kiki a beoltási bizonyítványát. — Rendnek muszáj lenni.

Párisi élet.

— Méregkeverő a szony. — Jogos önvédelem. — Harcias apáca. — Meggyilkolt pénzes levélhordó. — Egy pap meggyilkolása.

Páris okt. 20.

Diderónak szatócs-üzlete van felesége Zelia viszonyt folytatott egy kereskedő-séggel.

Zelia asszony rávette büntársát arra hogy az m é r g e t vásároljon, a amely lyel férjét közösen eltegyék láb alól. A szerető levél kíséretében elküldte a halált tartalmazó kis üveget az asszonynak.

A levél a férj kezébe került, amely szerint délben a csokoládé krémbe kellett volna elkölteenie utolsó étkeit.

A csokoládé-krém az asztalra került. A férj kést ragad s leszurással fenyegeti az asszonyt, ha meg nem eszi azonnal a mérget. Zelia asszony hiába könyörög kegyelemért, s miután belátta hogy minden hasztalan, enged a kényszernek s egy fél óra múlva meghal.

A férj jelentkezik az ügyészségnél.

A törvény két hónapi börtönre itéli el.

Martha tizenkilencz éves varróleányt egy gyári munkás folyton üldözte szererelmi váromásaival. A leány csak tűrte, de nem szerette a társaságát s kerülte is tőle telhetőleg.

Bariller (a munkás neve) többször megöléssel fenyegette a leányt, ha nem akar felesége lenni. A leány érezte, hogy a férfi áldozata lesz ha nem hord állandóan önvédelemből revolvert magánál. Ugy is tett.

Agasztusban egy vasárnap Bariller hevesen reátámadt a leányra; — Utoljára kérdezlek: Leszel a feleségem?!

Martha válasz helyett kivette revolverét s szíven lötte a férfit.

A leányt elfogták. Bariller zsebében szintén egy revolvert találtak.

A vádlottnő tettét az esküdtszék jogos önvédelemnek minősítette és egyhangulag fölmentette.

A utcán fényes nappal egy katona (!) közlegény egy még mindig csinosnak mondható idősebb apácát arczátlan beszéd kíséretében tíz percz óta üldözt.

A szegény nő szólanul haladt a maga útján. Egyszerre a katona a karjába csimpaszkodik.

A gyöngye, szálíg vallásos szerzetesnőben feltámadt a heves vérű francia nő, esernyőjéhez kap s — véresre veri a gyáva a katonát.

Az apácát a törvény elé idézték: dicséretet s becsületrendet kapott, Neve Valort testvér.

A katonát öt évi börtönnel büntették.

Barbot pénzes levélhordó gyanútlanul lépett be egy külvárosi szálloda negyedik emeletének egyik szobájába, hogy 29 frankot kézbesítsen egy ott lakó fiatal embernek Paul Hamésnek.

A pénzes levélhordó belép, Hamés, aki különben egy francia gyarmatról való, hátba szurja, 2500 frankot elrabol tőle s akadálytalanul elmenekül a szállodából.

Barbot meghalt. Hamést még mindig körözik.

Kevés országban oly lelkiismeretes a papi rend, mint Franciaországban, pedig rendkívül sokat kell elcsenvedniök különösen Párisban. az erkölcsileg romlott munkásoktól. Szocialdemokrata és anarkista eszméktől mértelyezett, vallástalan csöcselékek nem egyszer betörnek a templomokba, ott botrányt csapnak, erkölcsstelen énekeket dalolnak, sőt rabolnak is (mint a nyáron.) Gyakran lehet olvasni a lapokban, hogy itt, vagy ott inzultáltak, sőt bántalmazták az egyház szolgáit.

A napokban egy káplán éjjel a színházból hazafelé tartott, a munkások vele lépést tartva, folytonos szidalmazás gúnyolódás s köpdősődéssel végig ingerelték a különben szelid természetű fiatal papot.

A pap hiába könyörgött, hogy elégeljen már meg ezt a kegyetlen hajszát, a támadók nem tágitottak el mellőle. Végre az egyik munkás megfogta a pap reverendáját s kaplapjával ütlegelve őt, biztatgatta társait:

— Üssük agyon ezt a papot!

A megtámadott papnál revolver volt (amit különben minden párisi ember hord magáánál) s hogy elijesztesse támadóit, egyszer a levegőbe lött. A következő pillanatban mind a hárman a papra vetették magukat, kicsavarták kezéből a revolvert s háromszor löttek reá.

A pap meghalt, a három gazembert elfogták.

N A P I H I R E K.

Reformáció-émlékünnepély.

A debreczeni ev. ref. főiskola e hó 31-én, a reformáció emléknapiján, ez uttal első ízben a nagytemplomban ünnepélyes istentiszteletet tart, melynek sorrendje a következő:

1. Felhívó ének. 37. dicséret, 1. vers.
2. Gyülekezeti közének. 37. dicséret 2. és 3. vers.
3. Ima Storchtól. Előadja a főiskolai énekkar. — Ezután orgonaszó mellett a szószékre lép és
4. Imádkozik Csiky Lajos, főiskolai lelkész.
5. »Erős vár a mi Istenünk.« Előadja a főiskolai énekkar. — Ezt követőleg orgonaszó mellett a szószékre lép:
6. Egyházi beszédet mond: Eröss Lajos theol. akad. dékán.
7. A tanítóképző-intézeti énekkar éneke. Szövegét írta S. Szabó József gymnasiumi tanár. Dallamát szerzette. P. Nagy Zoltán, tanító-képzőintézeti ének- és zenetanár.
8. Gyülekezeti záróének. 179. dicséret, 10. vers.

Az énekvezéri szolgálatokat Nagy András fogja teljesíteni.

A délelőtti 10 órakor kezdődő istentiszteletben való részvételre a városi közönséget tisztelettel meghívja az akadémiai igazgatóság lapunk jelen közleménye útján.

Az istentiszteletre külön meghívottnak: a főiskolai igazgatótanács elnöksége, ennek helyben lakó, valamint a gazdasági tanács tagjai, a debreczeni városi és egyházi tanács. Részt vesz benne a protestáns vallású egész akadémiai, gimnáziumi és tanítóképző intézeti ifjuság, tanáraik vezetésével. A rend fenntartásáról az akadémia ifjuság gondoskodik.

— **Ifjúsági gyűlés.** Tegnap délután a főiskolai akadémiai ifjúság C s i g h y Andor szénior elnöke alatt gyűlést tartott, mely gyűlés egyedüli tárgya a folyó hó 31-én rendezendő reformációemlékünnepeken való mikénti részvétel volt. Elnök indítványára és Kun Béla hozzászólására az ifjúság minden hosszas disputáció nélkül egyhangúlag elhatározta, hogy a reformáció 383 ik évfordulóján, mint e csaknem ily idős főiskola, almamater gyermekei, testületileg vesz részt, nem csak, hanem a többféle nehézségekkel járó rendezői szerepet is lelkesedve vállalta magára. Így tehát az emlékünnepe fényét az is nem kis mértékben fogja emelni, hogy a főiskolai akadémiai ifjúság rendezte azt. Az emlékünnepe programjáról lapunk más helyén szólunk. Ugyancsak elhatározta azt is a nevezett gyűlés, hogy az ünnepi istentisztelet végezte után, mely a nagytemplomban leendő, fogja megtartani a szeptember hó 1-én napra elhalasztott azon ünnepélyt is, mely a gályarabok szabadulásának emlékünnepe lesz. Ezen ünnepély a gályarabok emlékoszlopánál szintén műsorral tartatik meg. A gyűlés ekkor, feladatának fényesen téven eleget, bezárlat.

— **Tanári ülés.** A debreczeni tanári kör folyó hó 27-én, szombaton d. u. 5 órakor sürgős ügyben rendkívüli gyűlést tart az ev. ref. kollégiumban, a melyre a kör tagjait ez uton is meghívja az elnökség.

— **Meghalt az utcán** legalább a járókelők ezt telefonálták az ügyeletes biztosságnak és a kórházba. Tegnap éjjel a járókelők borzalommal vették észre, hogy a hadház utcán egy fiatal asszony fekszik saját vérében eszméletlenül. Egy közeli lakásba szállították, hol csak reggel felé eszmélt fel és kiderült, hogy nem halt meg, csak részeg és estében ütötte meg magát. Pálinkát pedig szerelmi bánatból ivott, mert el akarta hagyni a szeretője.

— **A pálinka ördöge** seholsam kísért annyira, mint Debreczenben, hol jugszólván minden üzlet bevan szeszfogyasztásra rendezve. — Nagyon sokat ártnak a népnek ezek a lebutok, hol a nép söpredéke tele szívja magát alkohollal a félig deliriosus állapotban kiáll az utca közepére s ott végez el olyan dolgokat, a mik nem a nyilvánosság elé való s trágár ordítózással megbotránkoztatást kelt az utcán járó-kelő közönségben. Tegnap ismét figyelmeztettek bennünket ilyen esetre és azt hisszük ideje volna megrendszabályozni az apró-cseprő büntéskéket.

— **Erőszakos tolvaj.** F. hó 23-án Szabó István felső-józsai lakos földmivelő Debreczenbe jött buzáját megöröltetni. A Hatvan utca végén a »Paragha« fölé gőzmalom előtt megállván, ő bement a malomba szekerét pedig egy kis fiu őrizetére bízta. Pintye János foglalkozás nélküli csavargó tévelygett éppen arra, a midőn egyszerre csak egyenesen a szekérhez ment és a kis fiu tiltakozása eplenére az azon volt s 25 korona értékű szűrt levette és azzal futásnak eredt. De alig ment 40—50 lépést, midőn a tulajdonos által elfogatott, az a szűrt tőle elvette. Pintyét pedig a rendőrségre kísértette. A bíróság tegnap ítélkezett fellette és cselekményéért 14 napi fogházra ítélte. Büntetése kitöltése után pedig a csendőrség kezeibe fog szolgáltatni.

— **Sértésvész.** Mint h. pályi tudósítónk jelenti: ottan sértésvész lépett fel, úgy hogy 2 heti zárlatot rendeltek el.

— **Emelik a marhalevél árát.** A földmivelésügyi miniszter ez év folyamán és a jövő év elején szándékszik a tervbe állategészségügy államosítását végre hajtani. Mivel ez előreláthatólag nagy anyagi áldozattal jár, a bevételi tételeket igyekeznek emelni. — Így a marhalevél árát is az eddigi 10 fillérről 20 fillérré, tehát kétszeresre emelte fel egy rendeletével a miniszter.

— **Segély a szőlőgazdáknak.** A földmivelésügyi miniszter a filokszerá által elpusztított szőlőterületek rekonstruálása érdekében minden szőlőgazdának, ki egyszerű kérvénnyel hozzáfordul 1 től 20 ezerig terjedő szőlővesztőt engedélyez nagyon mérsékelt áron. A folyamodványokat a borászati felügyelőhöz kell intézni.

— **Betörés az éjjel.** A Garai-utca közbiztonsága veszélyeztetve van betörések által. Mult éjjel is a Garai utca 20 számú házába eddig még ösmeretlen tettesek behatoltak és nagyobb mennyiségű ruhane-műn kívül 150 korona készpénzt is elvittek. A rendőrségnek bejelentették az esetet és Dobos r. biztos nyomoz már.

— **Kötekedő hentes.** Tegnap este 9 órakor mozgalmass lett egyszerre a Vulkán korcsma, hová egy intelligens ember lépett be szolgálójával, hogy onnét bort vitessen. A korcsmáros már éppen a bort töltötte a kancsóba, midőn a söntés előtt megjelent egy helybeli hentes, ki nem is olyan nagyon volt illuminálva s ezzel a kérdéssel fordult az előtte teljesen ismeretlen uri emberhez:

— Ki az ur?

Erre az illető azt felelte, hogy ahhoz semmi köze. Majd tovább ment a kötekedésben a hentes s kijelentette, hogy — ha vendégnek jött az illető — kilöki s erre felemelte karját s ezt mondta:

— Kifelé!

Az uri, erős férfi még erre is nyugodtnak maradt, látszólag csak annyit mondott, hogy ne merjen hozzá nyulni s távozott és rendőrré kiáltott, hogy a reá könnyen veszedelmessé válhatott volna henteset bekísértesse; de Debreczenben ritka a rendőr, mint a fehér holló s csak az Anna-utca legelejen talált két portyázó közrendőrré, kik aztán sebbel-lobbal siettek a Vulkánba. Mire odaértek, már akkor minden csöndes volt, mert a rendőrré való kiabálás mégis csak szegét ütött a hentes fejébe, kinek városunkban állandó lakása van. Mint értesülünk: az ügynek folytatása lesz becsületsértésért a törvényszéknél.

— **Kertészeti kiállítás.** Tavaly Debreczenben és Pesten tartottak nagyon szép sikerrel kertészeti kiállítást. Jövő évre ugyancsak Budapesten nemzetközi kertészeti kiállítást terveztek, de az Országos Magyar Kertészeti Egyesület arról értesít, hogy a kiállítást jól lehet a külföldről is élénken érdeklődtek iránta, a földmivelésügyi miniszter valamint több hazai kertész és szakember kívánságára és a hazai viszonyokra való tekintettel 1902. évi május hó 5—15-re halasztotta el.

— **A «Hitanszaki Önképző Társulat»** tegnap, folyó hó 23-án tartotta II. rendes gyűlését. A gyűlés tárgyát Kovács Károly 2 th. és Kállay Sándor 1 th. imádkozása, Nagy Lajos 2 th. prédikálása és Gaicsal János 1 th. szavalata képezte. Mind a négyen közép sikerrel szerepeltek s kiérdemelték a gyűlés általános elismerését. Ennek a gyűlésnek különben nagy fontosságot tulajdonított Szücs László 3 th.-nak a gyakorlati bibliamagyará-

zatnak a Társulat gyűléseiben való meghonosítását célzó indítványa, melyet a gyűlés előadóinak indokolása alapján egyhangúlag, nagy lelkesedéssel elfogadott. Tehát a theológus ifjak ismét újabb működési tért nyitottak maguk előtt, mely kétségkívül nagy befolyással lesz a theológus önképzésre is.

— **Ingyenes koszt és lakásra vágnak** sokan a furfangos szédelgők közt, kik ravaszul betegnek tétetik magukat felvétetik valamelyik kórházba s hetekig és még tovább is ott élőködnek az állam költségén a kórházakban. A belügyminiszter mindegyre küld körrendeleteket a hatóságokhoz, melyben ilyen munkakerülő hiénákra hívja fel azok figyelmét. Tegnap ismét érkezett a városhoz egy ilyen körrendelet, melyben nem kevesebb, mint husz ilyen névszerint felsorolt kórházi hiénára hívja fel a hatóság figyelmét. A városi tanács közölte a körrendeletet a rendőrséggel.

— **Blahánét jubileuma** alkalmából igen sokan üdvözölték levélben és táviratban többi között Debreczenből a színügyi bizottság és Komjáthy János színigazgató.

— **Petőfi este.** Az Uránia színházban Tordainé Grail Erzs. másodizben is fellép e hó 29-én, mely után külföldi körútra indul.

— **Kis hírek. (Leestél a lépcsőről.)** Barta Lajóné, mikor eczetért a pinczébe tartott, oly szerencsétlenül lépett, hogy összetört tagokkal gurult le a pinczébe. Jajgatására a házbéliek figyelmesek lettek és bevitték a kórházba. — **(Mogverte a gazdája)** Nábrai László cipészinaszt mert elvesztett pár hatost, mikor a boltba küldték. A szegény fiu görcsöket kapott a nagy félelemtől. — **(Szekér összeütkezés.)** Tegnap este a hatvan utca és a zugó utca sarkán két bűszörményi fuvaros szekere sebes hajtás következtében összeütkezett; Balogh Péter szenvedett kisebb sérülést és szekere rudja eltört.

— **Aszfaltozzák a hussátrak helyét** a volt kenyér piacon. Azaz aszfaltot csak a sátrak között vezető keskeny útra öntenek, — a sátrak alja a kevésbé előnyös cemenettel van kiburkolva. A cement, mint a Bathányi-utcán látható, hamar romlik és disztelen repedések támadnak rajta.

— **Zivuska Jenő** városunk szülöttét, ki a »Becsületbiró« cz. darabjával tünt fel, a földmivelésügyi miniszter erdészjelöltté nevezte ki. A darab valószínűleg még ez idényben színre kerül.

— **A nagyváadi képkiállítás** aktuálisá teszi nálunk azon kérdést, hogy mi is lesz hát a mi tárlatunkkal, minek megnyitását jövő hó 6-ára hirdetik, de eddig még nem adott életjelt magáról. Mint a nagyváadi lapokból olvassuk, ott a kiállítás megnyílt, — maga Schlauch vett rajta részt. — **Debreczenben** is állítottak ki képeket, többek közt Bosznay István tanár a pesti tárlatból ösmeretes: »Dráva mellett« hangulatképe is szerepel.

— **A nagytemplom órája** egy idő óta nagyon össze-vissza járt, úgy, hogy az egyik toronyról javíttatás végett le kellett venni a templom teteje óralapjaival nagyon komor képet nyujt.

— **Érdekes fogadás.** Harmathy Pál fővőzskert-utcazi népes üzletében történt az alábbi humoros eset, mit a nevek elhallgatásával közlünk csak — két jókedvű fiatal ember lépett be az üzletbe és tejet rendeltek. Mikor ezt már kiálták, az egyik tréfálkozva szólt társához:

— Fizetek 12 fillér ára tejet, ha most megiszod.

— No csak fizess. És daczára, hogy már megregrizett a majdnem háromnegyed liter tejet egyszerre felhörpintette. — A másik kíváncsi lévén étvágyára szolt:

— Megeszél 40 fillér ára szalámit? (10 deka.)

— Ha kifizeted.

De már erre — teszi hozzá tudósítónk — elvesztette a kedvet ilyen veszedelmes étvány emberrel fogadni és eltávozott.

— **Fontos ujtás.** Lapunk mai számától kezdve állandóan a «napirend» et közlünk a hirrovat végén, mely a naptári részén kívül a magas állású tisztviselők fogadó óráin a könyvtárak és muzeumok nyitási idején kívül még a mulatságok és események sorrendjét is közli olvasóink nagyobb kényelmére, kik azt hisszük örömmel veszik ezt az ujtást.

— **Az izr. hitközségi tagok figyelmébe.** Értesítetnek a t. tagok, hogy a Deák Ferencz utcai izr. templomban az istenitisztelet további rendelkezésig a következő időben fog megtartatni: Köznapokon reggel 6 órakor d. u. fél 5 órakor. Szombat és ünnep napokon d. e. 9 órakor, d. u. fél 4 órakor. Péntek és ünnep napokat megelőző este fél 5 órakor.

— **A színházi előadások főszereplőit** ezen a darab megjelenésével együtt lapunk színházi rovatában találják olvasóink minden nap. Ez fölöslegessé teszi rájuk nézve a színlap használatát.

— **Napirend.** Péntek, október 26

Frotentáns: Dömötör. — **róm. katolikus:** kva

riszt. — **gör. katolikus:** Papil (okt. 23.)

— **Zsidó:** 3. Marcheschv.

Nap két: 6 óra 20 perc, nyugszik 4

óra 35 perczkor. **Hold két:** 9 óra 08 percz

nyugszik 6 óra 12 perczkor.

Főispán fogad délelőtt 9 órakor. — **Táb-**

lái elnök fogad délelőtt 10 órakor. — **Polgár-**

mester fogad kedden és pénteken délelőtt 11

órákor. — **Törvényeségi elnök fogad** 10 órákor

— **Máv. Uztveztető hivatalos órája** 9 órákor.

— **Akadémiai igazgató hiv. óra** délelőtt 10-

től 11 ig.

Főiskolai nyilvános olvasó nyitva hétfőn,

szerdán és szombaton délután 3 órától 6-ig.

— **Anyakönyvtár** zárva. **Városi könyvtár** zárva.

— **Vármegyei levéltár** nyitva egész nap. — **Fő-**

iskolai levéltár zárva. — **Képnjűtemény** az anya-

könyvtárban zárva. — **Csokanai szoba** a keres-

kedelmi akadémián zárva. — **Ásványtár** a fő-

iskolán nyitva vasárnap. — **Allattani muzeum**

a főiskolán vasárnap nyitva. — **Városi torna-**

kör nyitva hétfőn, szerdán és szombaton dél-

után. — **Fűvészkert** a gazdasági tanintézetnél

nyitva. — **Czöllövészet** minden vasárnap a

nagyerdőn.

Sorrend: Október 28. Szüreti mulatság

a Koronába. — November 1. Hallottak napja

Nov. 6. képkiallítás a városházán. Belépő díj

30 fillér. Vasárnap 40 fillér. — Nov. 18. Ban-

ketett a városházán. — Este iparos ifjak dal-

estélye a Bikában.

X Veszek ócska vasat minden féle

fémét a legmagasabb árban. Piacz 26 sz. a

Nagy tőzsde udvarán. **Klein Jakab.**

Szálló levelek

Bűnös-e az ondódi rablógyilkos?

Debreczen, okt 25.

A «Debreczeni Hirlap» tegnapi számában a »Szálló levelek« rovatában »Szeczesz szió a törvénykezésben« főczim alatt s **Az ondódi rablógyilkosság hőse** alcimmal az ügyvédi kar egyik jeles közszültségű tagjától — ki nagy kriminálista hírében áll — egy levél je'ent meg, melyben azt mondatja a már

elfogott rablógyilkossal, hogy: nem én vagyok a bűnös, hanem a társadalom.

Lássuk, hogy a dolog így áll-e, vagy pedig éppen ellenkezőleg, vagy, kimondhatjuk-e kereken, hogy bűnös az ondódi rablógyilkosság hőse is, de bűnös a társadalom is.

Az első kérdésre éppen olyan könnyű a felelet, — mint a másodikra és a harmadikra is.

A nagy kriminálista azt állítja, hogy K. Tóth nem bűnös.

Ezt még a védője se fogja majd enynyire kereken publikálni, miután a vádló napnál világosabban bizonyítja, hogy K. Tóth heted magával jött Mező-Csáthról s mininyáján Dézsi debreczeni tanyáján nyerte k foglalkozást, honnét nevezett gyilkost a tulajdonos rossz munkájáért elkergette.

Eztán szegődött kukuricza őrizésre Szilágyihoz, kinek gyilkosa ett s aztán ez a «becsületes gyilkos» hazatért tiszta lelkiismerettel, mert a nagy kriminálista szerint — a társadalom a bűnös, mely szülte K. Tót is. de — hogy így érzett e ez a rablógyilkos azt legjobban, a kihallgatásig, Szóts rndörbízot tudná megmondani, ki figyelte, követte és hivatása dicsőségére el is csipte.

Azt is tudjuk e becsületes gazemberről hogy a debreczeni tanyán vele együtt dolgozott s szintén hazatért pajtásainak azzal dicsekedett, hogy nem bánta meg, hogy elkergette Dézsi, mert Szilágyinál gyöngyölete volt: nem kellett ismernie a munkát s mégis csupa eszem-iszomban mult el mindenik nap; de azzal nem dicsekedett, hogy reformátorává esküdt a társadalomnak, mely őt rosszá tette úgy, hogy meggyilkolta és kirabolta gazdáját, hogy léhán urhatámoskodhatják.

Hát lehet-e védelmére kelni az ilyen emberfélének, kit nem a pillanatnyi szenvedély gátat és eszet nem ismerő mértéktelen ségének vihara kerget gyilkolásra, mint Othellot.

Lehet e csak egyetlen esőppjét hitegni a védő szavaknak büne tengrérébe annak, aki megfontolva, szándékos tervszerűséggel lapul meg gazdájá mellett, hogy egy alkalmas pillanatban bűnös vágya feneketlen korszájába egy felebarátja rablással kísért meggyilkolása árán töltsön.

Hogy a társadalom szintén bűnös, azt jól tudjuk, mert bűnös emberek tömkelegéből áll, de az már nagy szégyen volna, ha ez a társadalom így kiáltana fel az igazság szolgáltató itélőszék előtt:

— Boesássátok szabadon azt a rablógyilkost! Én vagyok az apja!

De ne feledjük el, hogy az apa bűnéért lakolni kell ebben az esetben a fiúnak is, ki megsértette a mai kor rendjét.

Az ilyen embernek nincsen lelke, nincsen Isten képére teremtve, az ilyen lelketlennek pedig semmi helye nincsen a társadalomban mert csak mérgező hatása van.

Esküdt Uraim, ne akasztassák fel, de zárják el előle a szabad természet napvilágát, melynek fénye mellett a szeretetlenség lobogója alá esküdt.

Színház.

* **A baba.** Eltekintve attól, hogy e tegnap este fél Ház előtt felelevenített nagy operett eszméje éppen nem eredeti, hogy vesze-

delmes sorainak kétértelmősége nem egyszer csap tul a frivolság határán — még mindig gyakorol némi vonzó erőt; de ez a láng már csak olyan, mint a lassan kialvó gyertyaé; Audran pajzán zenéje és a tablók azonban sok mindenért kárpótolnak.

A baba ez alkalommal Perényi Margit volt, ki e szerepet Kaposi és Küri után játszotta és énekelte — hatástalanul. — Arról nem tehet, hogy nem olyan baba alak, mint amaz s hogy ennek is végtele-nül kedves naivitását nem tudja megköze-líteni sem prózában, sem énekszámokban; de «hibája az volt, hogy nagyon ke-re-k-e-d-e-n utánzott s így teljesen elejtette a szögletes mozdulatok kupirozását, mely nélkül a baba illuzió elkép-zelhetetlen. »A babaház«-ba belépésekor vi-rágállvánnyal lepték meg tisztelői.

F. Kállai Lujza a még elkapatatlan, de mindinkább melegedő noviczius egyéniségében élethű volt.

Nem hagyhatjuk említetlenül Országh-nét, ki a komorna kicsiny szerepét ruházta fel. Máskor is szívesen látjuk.

Sziklai Fenyéri szerepében sok új és jellegzetes vonást mutatott be a mes-terben művészetével, valamint Makray Dénes bebizonyította, hogy nem hiába vet-ték ki a karból, mert tehetsége napról-napra erősebb szárnyat kap.

(-i.-n.)

(Pénteken 26-án este a «Figaró háza s s á g a» kerül színre a főbb szerepeket: Fái Flóra (Rozina) T. Halmy M. (Zsuzsi) (Cheruben) Szabó Irma, Kiss Irén mercezyta Tanay Frigyes (Figaro.) Pataki Bi (Almaviva gr) Szathmáry A. (Békebiró) Szik-lai (Bastholo játszik.

TÁVIRATOK.

Országgyűlés.

Budapest, okt. 25. A képviselőház mai ülésén a kvótadöntéssel foglalkozott, melyet Komjáthy Béla törvénytelennek mond. Csá-volszky az államférfiak ideáljaként Bismar-kot említi s azt mondja, hogy nálunk nem mernek az uralkodónak igaz tanácsot adni.

Szell Kálmán erre kijelenti, hogy mi-helyt az uralkodó nem akceptálja az ő ta-nácsát, tudni fogja: mit tegyen. (Zajos jétszés.) Védi a döntést és elfogadásra ajánlja.

Délután két órákor Molnár Janos inter-pellált a csikszentmártoni néppárti gyűlésen előfordult eset miatt.

Ugron visszavonul.

Budapest, okt 25, Ugron Gábor kijelen-tette, hogy a politikai élettől visszavonulni szándékozik. A párt azért együttmarad.

Tőzsde.

— Goldstein Már debreczeni bankroda tudósítása. —

Buza 1901. áprilisre	7.80
Rozs 1901. áprilisre	7.30
Zab 1901. áprilisre	5.60
Tengeri 1901. májusra	5.06

Irányzat: csendes.

Virágos kert

Halottak napjára.

Parancsold meg szép napodnak,
Én Atyám, én Istenem!
Hogy sugara ne hűljön ki,
Hogy süssön még melegen.
Csak a míg a virágokat
Koszoruba fűzzük
S porladozó nagyjainknak
Sirhalmára tűzzük.

Parancsold meg a szélnek is,
Én Atyám, én Istenem!
Hogy ne tépje a virágot,
Ne fujjon rá hidegen.
Csak addig, míg könnyes szemmel
Koszoruba fűzzük
S porladozó szeretünknek
Sirhalmára tűzzük.

Pósa bácsi.

Három kívánság.

Talán már hallottátok is ezt a mesét, de hát olyan szép, olyan tanulságos, hogy nem lehet elégszer elmesélni.

Egyszer volt, hol nem volt, hetedhét-országon is tul, még az ópereneziás országon is tul, volt egy szegény ember, annak felesége fiatalok voltak mind a ketten, szerették is egymást, de nagy szegénység miatt sokszor összeharagultak.

Egyszer egy este az asszony tüzet rak. Gondolja magában, mire az ura hazajön, főz valami vacsorát, de bizony nem volt miből. Még a víz föl sem forrott, jön haza a gazda s mondja a feleségének nagy örömmel:

— Hej, feleség, ha tudnád, mi történt! Vége a nagy szegénységnek, lesz ezután minden, a mit szemünk-szánk kíván.

— Ugyan ne tréfáljon kend, — mondta az asszony. — talán bizony kineset talált?

— Meghiszem azt. H'gass csak ide. A mint jövök az erdőből, mit látok az ut közepén. Belerekedt a nagy sárba egy kiesi aranyos kocsi. A kocsi előtt két mókus. s a kocsiiban olyan szép asszony ült, a milyent még világéletemben nem láttam. Bizonyosan tündér lehetett. Mondja nekem az a tündér:

— Te jó ember, segíts ki a sárból s bizony nem bánod meg.

— Hát én hogy ne segítném? — mondtam én.

Azzal megfogtam az aranyos kocsit, asszonyostul, mókusostól kikaptam a sárból. Akkor aztán töviről hegyire kikérdezett engem, van-e feleségem? Mondtam én: van bizony. Gazdag vagyok-e? Mondtam én biz én szegény vagyok, mint a templom egere.

— De bizony, ha szegény vagy, mond meg otthon a feleségednek, hogy kívánjon három dolgot, akármit s mind a három kívánsága azonnal teljesül.

— Hallá-e — mondta az asszony, — ne tréfáljon, mert nincs kedvem a tréfára.

— Jól var, jó, hát próbáld meg, kívánj valamit.

— Hát jól van, kívánok. Oh uram Istenem, bárcsak egy rőfös kolbász kerülne ide!

Abban a szempillantásban a kéményből leereszkedett egy nagy lábas, s a lábasban egy rőfös kolbász volt szépen összezsávarodva.

— Látod, hogy igazam volt, — mondta a szegény ember. — Hanem most már valami okosabbat kívánjunk, mert látod, hogy teljesedik.

Szegény ember elővette a pipáját, még volt egy kiesi dohányja. teletölte. Gondolta, ha pipára gyújt, majd valami okosabb jut eszébe. Benyul a tűzbe, hogy szemet vegyen ki pipájára, de olyan ügyetlenül talált benyulni, hogy az edény felfordult s a kolbász kifordult a hamuba. Főlpátant az asszony, kezd lármázni.

— Jaj, de ügyetlen kend, bárcsak az orrára nőne ez a kolbász!

S a hogy ezt kimondta. már ott is lógott az urának az orrán a rőfös kolbász. úgy oda forrott, hogy azt szép szerivel levenni nem lehetett.

— Hej, uram-teremtőm, megszorodtak mind a ketten, most már mit csináljanak, mit csináljanak, mit kívánjanak harmadikok.

Mondja az ember:

— Előbb ezt a kolbászt vegyük le.

Próbálja az asszony, nem tudja levenni.

— Hát bizony ezt le kell venni, — mondja az asszony. — Egy kicsit az orrából lecsippentünk, nem olyan nagy baj az?

— De már azt nem engedem!

— Bizony, ha nem, akkor járjon kend a kolbászszal!

— De már azt nem teszem, hogy az egész világ csufja legyenek.

— Istenem, Istenem, mit tudjanak csinálni.

— Tudod mit, asszony, — mondja az ember, — kívánd azt, hogy a kolbász essék le az orromról.

— Mit gondol kend, hiszen az a harmadik kívánság lenne? Pedig én mi minden jót akartam kívánni, sok ökröt, lovat, sok földet szép házal s mindent!

— Már hiába, feleség, én ilyen bajszszal nem járok. Hamar kívánd, hogy a kolbász essék le az orromról.

Mit volt mit nem tenni, a szegény asszony mégis csak azt kívánta, hogy az ura orráról essék le a kolbász.

Mikor aztán leesett, a hamut szépen lemosta róla. Ugy megették egy leültökben, hogy egy falat sem maradt belőle. Evés közben szépen megbékültek s többet a szegénység miatt nem veszekedtek, hanem dolgoztak sokat, sokat. Lett aztán ökr is, ló is, lett föld is, lett szép ház is.

— Még ma is élnek, ha meg nem haltak.

Benedek Elek.

Az óramutatók.

Kis fiatom, néztétek-e már az apuska óráját? Három mutatója van, úgy e. — A két nagy mutatója közösen egy körben forog. Az egyik perczeket, a másik órákat mutat. Külön kis köre van a picziny mutatónak; ez a másodperczeket mutatja.

Egyszer a nagy mutatók kinevették a piczinyt.

— Pajtás! — mondták, — tarts egyszer egy kis pihenőt. Minek fáradsz annyira! Köröd szűk, rövid az utad, hamar érsz czélodhoz és mégis mindig szaladsz, mozogsz, tik, tik, tik... tik, tik, tik... Minek ez a sietség? Minek ez a nyugtalanság?

— Hohó! felelt a picziny. — Örüljétek, hogy szaladok, mert ha én megakadok, bizony ti is megálltok. Ha én nem sietek fokról fokra és nem töltöm másodperczemet: te perczmutató, nem tipeghetsz többé perczről perczre és te, óramutató, nem járhatasz többé látogatóba az egyik órától a másikhoz.

Nem hiszszük! Nem hiszszük! — mondták mosolyogva a nagyok. — Mi csak nem függünk te tőled! — s folytatják az utjokat.

A picziny nem hagyta megát. Majd megmutatja ő ezeknek a nagyoknak, hogy ki és mi ő!

Szóll is a forgó kis keréknek és parancsára a forgó kis kerék abbahagyta munkáját. nem forgott többé.

A másodperczes megpihent, megállott és nyomban elbágyadt a perczmutató is. Ereje elhagyta, elfáradt, megállt ő is.

Hiába várta társát, segítségét az óramutató. Majd ő belőle is kiveszett a mozgatóerő; elálmosodott, elaludt ő is és pihent az egész gépezet.

De nem sokáig volt nyugta a másodperczesnek. Nem érezte magát jól a szokatlanságban. Indulásra hívta ismét kis kerékét; ez belekapaszkodott a perczmutató kerék karjaiba s ezt is felrázta az álmából. A perczmutató kereké az óramutató kerekét indította meg; s nemsokára épugy, mint előbb, tik, tik, tik... tik, tik, tik... szaladt a másodperczes unos untalan szűk körében. És tiki, tiki... tiki, tiki... tipegett a perczmutató belsőg ketyegéssel perczről perczre. És tik tak... tik tak... követte az óramutató őket lassan, méltóságosan, de örömmel, hogy újból láthatja kedves óráit.

Vidáman érezték a nagyok az új erőt tagjaikban. Mikor este a kis másodperczes tréfásan kérdezte:

— Abba hagyjam e a szaladást? Ha titeket nyugtalanít, megállok megint.

Sőt kérelték, hogy csak folyassa útját mint eddig; nem fogják már csufolni kis körét és sietős munkáját. Most tudják csak igazán, hogy ha ő nem siet és nem végzi el kevéssé, de fontos dolgát, úgy ő sem végezhetnék semmit.

Azóta békésen járnak mind a hárman apuska órájában; mindegyik a maga módjára, a maga körében.

Thirring Gusztávné.

Apróság.

Szerencse.

— A férjem, beszéli kopaszné, már a végromlás szélén volt, amikor egyszerre csak feléje fordult a szerencse. Egyik gazdag fivére fölakasztotta magát! nagynénjét elgázolta a villamos, nagybátyját pedig agyonütötték.

Vegyes.

Após a vő ellen. A pozsonyi előkelő társaságot — már napok óta foglalkoztatja az a botrány, melyet Zsigárdy András megyei főorvos apósa idézett elő saját vejével szemben. Az após azzal vádolja vejét, hogy botrányos és erkölcsstelen életmódot folytat továbbá, hogy mint orvos nem teljesíti hivatását, mert több betegnek oly izgató szereket adott, melyektől ezek megbolondultak. A megtámadott megyei főorvos a felettes hatóságánál és a bíróságnál keres igazságot és elégtételt. A közigazgatási bizottság a legközelebb tartandó ülésében fog ez érdekes fegyelmi ügyben határozni. Az országos orvosi szövetség pozsonyi fiókja e hó 21-én tartott rendkívüli teljes ülésében meleg hangú nyilatkozatban biztosította elismerését és teljes bécsülését a megtámadott kartás iránt.

Negyven évig jegyeztek. A minap érdekes esküvő volt: Copo Tamás és Carpenter Hanna esküdtek egymásnak örök hűséget. Az új párnak, volt ideje egymás jó és rossz tulajdonságait kiismerni, mert 55 éve ismerték egymást és 40 évig jártak jegyben. Először azért nem kellettek egybe, mert a leány szülei azt mondták, hogy fiatalok a páros életre, aztán meghalt a leány atyja, s anyja azt kívánta, hogy beteg lévén, ápolja, a mit, ha férjhez menne, nem tehetett volna meg oly alaposan. A beteges asszony azonban nem halt meg, elérte az 50-ik, 60-dik, 70-dik 80-dik, sőt még s 90-ik esztendő, végre most 95 éves korában meghalt. Erre aztán összekeltek az elaggott jegyesek.

Furcsa szórakozottság. Sorde községben különös eset történt. Szegény paraszt embert temettek. A pap az oltárnál már megkezdte a gyászszertartást. Egyszerre csak beront az ajtatos tömeg közé egy asszony és magából kikelve hozza hírül, hogy a halott még otthon van a halottas ágyban. A halottvivők még a templomi szertartás alatt elszaladtak az üres koporsóval a halottasházba, hamarosan beletették a halottat és visszasiettek a templomba.

Orajavitások a legjobban végzeteknek, órák és ékszernek a legjobb kivitelben 1 évi jót állás mellett kaphatók **Ormós Károly** műórásnál Debreczen: Bika szálloda épületében.

Eladó föld.

A homokkert mellett, hat házhelynek való föld 30) quadrát önként pr: 2 korona értékben eladó. Ugyiszintén a vámospércsi határon 45. kateszt. hold föld, a mely szőlő telepítésre is igen alkalmas — eladó. Értekezhetni **Lóhi Sándor** vármegyei hajduval, a megye háznál.

233 1900 Kgy.
4045

Hirdetmény.

H.-Nánás város tulajdonát tevő mintegy 600 holdnyi nyiczkiréti birtok a folyó évi November 15-én délelőtt 9 órakor a városháza tanácstermében nyílt árverésen egymásután következő évre haszonbérbe adatik.

A feltételek a polgármesteri hivatalban a hivatalos órák alatt megtekinthetők. Kelt H. Nánás város képviselő testületének 1900 Október 10-én tartott közgyűléséből.

Csohány L.
polgármester.

Vasuti menetrend

Érvényes 1900. Október hó 1-től

— Egységes vasuti idő szerint. —

Debreczen Budapest (M. áll. v.-tól.)

Debreczenből indul		V o n a t		Erkezik	
P.-Ladány*	12.— déli	Vegyesvonat	1.28	délután	
P.-Ladány	7.10 este	Személyvonat	8.40	este	
Budapest	9.01 délelőtt	Gyorsvonat	1.5	délután	
Budapest	12.36 délután	Személyvonat	8.1	este	
Budapest	10.27 éjjel	Személyvonat	5.5	reggel	
Budapest	4.16 délután	Gyorsvonat	9.40	este	
Debreczen—M.-Sziget					
Királyháza	5.22 reggel	Személyvonat	2.08	délután	
M.-Sziget	2.56 reggel	Személyvonat	9.50	délelőtt	
M.-Sziget	3.56 délután	Személyvonat	10.50	éjjel	
M.-Sziget	12.17 délután	Gyorsvonat	4.56	délután	
Szatmár-Németi.	7.53 este	Tv. sz. sz.	12.03	éjjel	
Szatmár Németi	6.46 este	Gyorsvonat	8.50	este	
Debreczen—Szerencs					
Szerencs	8.22 reggel	Személyvonat	11.24	délelőtt	
Szerencs	4.01 délután	"	7.03	este	
Szerencs	6.58 este	"	10.43	éjjel	
Debreczen—Füzes-Abony					
Füzes-Abony	4.42 reggel	Vegyesvonat	10.24	délelőtt	
Tisza-Füred	4.21 délután	"	7.56	este	
Debreczen—Nagy-Léta—Vértes					
N.-Léta—Vértes	8.35 reggel	Vegyesvonat	10.43	délelőtt	
N.-Léta—Vértes	4.31 délután	"	6.18	délután	
Debreczen—Tisza-Lök					
Tisza-Lök	5.28 reggel	Vegyesvonat	9.17	délelőtt	
H.-Nánásig	4.06 délután	"	7.29	este	
H.-Nánásig	11.20 déli	"	1.18	délután	

* Minden kedden.

Budapest—Debreczen

Debreczenbe érkezik		V o n a t		Indul	
P.-Ladány	7.41 reggel	Tv. sz. sz.	6.08	reggel	
P.-Ladány	5.14 reggel	Személyvonat	4.06	reggel	
Budapest	3.36 délután	Személyvonat	9.15	délelőtt	
Budapest	6.26 este	Gyorsvonat	1.55	délután	
Budapest	2.33 éjjel	Személyvonat	7.05	este	
Budapest	11.44 délelőtt	Gyorsvonat	6.50	reggel	
M.-Sziget—Debreczen					
Szatmár-Németi.	8.46 reggel	Gyorsvonat	6.42	reggel	
Szatmár-Németi.	7.51 reggel	Személyvonat	3.45	reggel	
M.-Sziget.	12.16 délután	Személyvonat	6.—	reggel	
Szatmár-Németi.	6.45 este	Személyvonat	2.47	délután	
M.-Sziget	3.55 délután	Gyorsvonat	11.30	délelőtt	
M.-Sziget	10.12 éjjel	Személyvonat	3.39	délután	
Szerencs—Debreczen					
Szerencs	8.07 reggel	Személyvonat	5.—	reggel	
Szerencs	12.07 délután	Személyvonat	9.03	délelőtt	
Szerencs	7.53 este	Személyvonat	5.10	délután	
Nagy-Léta—Vértes—Debreczen					
N.-Léta—Vértes	7.18 reggel	Vegyesvonat	5.25	reggel	
N.-Léta—Vértes	3.13 délután	"	1.05	délután	
Tisza-Lök—Debreczen					
Tisza-Lök	8.17 reggel	Vegyesvonat	5.06	reggel	
Tisza-Lök	6.35 este	"	2.35	délután	
H.-Nánás	3.30 délután	"	1.30	délután	
Füzes-Abony—Debreczen					
Tisza-Füred	8.— reggel	Vegyesvonat	4.18	reggel	
Füzes-Abony	5.45 délután	"	11.35	délelőtt	

Könyv- és könyomdai
munkák
a legjutányosabb áron
felvállaltatnak.

Sz. Fehérvár 1879-ben
ezüstéremmel.

Kitüntetve : London
1871-ben díszoklevél.

Szegeden 1876-ban
érdeméremmel.

KUTASI IMRE

kő- és könyvnyomdája

Debreczen, Piacz-utca, Gáll Ferencz ház 79. sz.

Ajánlja magát mindenféle

könyv- és könyomdai munkák

gyors és pontos elkészítésére. Elvállal : tankönyveket, hírlapokat, folyóiratokat és rovatozott
iveket, ét-, bor- és árlapokat, díszműveket, arany, ezüst és színnyomatban ; díszes egybekelési
és látogató jegyeket. Szóval a nyomdászathoz tartozó megrendelések gyorsan és hiba nélkül,
a legjutányosabb árban eszközöltetnek. — A papir gyári árban számítottatik.

Hirdetéseket

a kiadásomban naponként
megjelenő „DEBRECZENI
HIRLAP”-ban legolcsóbban
számítva közbe teszek.

Kutasi Imre,
könyv- és könyomdatulajdonos.